

چالش‌های داخل
هم از سمت
خارج بود، امریکا،
انگلیس و بعضی
کشورهای عربی
دست به یکی کرده
بودند برای توطئه در
افغانستان

خیلی ممنون و متشکریم که وقت عزیز و شریف‌تان را در اختیار ما قرار دادید. شما سابقه دو وزارت در دولت داشتید. شاید حدود ۳۰ سال پیش وزیر تجارت در دوره مجاهدین بودید و در دوره موسوم به جمهوریت نیز وزیر مهاجران بودید. متصدی وزارتخانه‌ای بودید که مستقیماً با مردم در ارتباط است. تفاوت دوران اول وزارت و دوران دوم وزارت خود را بفرمایید.

در ابتدا از شما تشکر می‌کنم که برای مردم افغانستان، ایران یا سایر ملل اطلاع‌رسانی می‌کنید. ما درود می‌فرستیم به روح طیبه شهدای اسلام بخصوص شهدای افغانستان که با رنج‌ها و مشکلات بسیاری در جبهه‌های جهاد علیه متجاوزان خارجی مقاومت کردند. گرامی می‌داریم یاد شهدای کربلار، شهدات امام حسین (ع)، سرور و سالار شهیدان. من دو دوره در وزارت کار کردم. سال ۷۴ و ۷۵ در وزارت تجارت بودم و از سال ۹۳ تا ۹۷ در وزارت مهاجران. در دوره اول آقا بالاسری در افغانستان وجود نداشت. چالش‌های داخل هم از سمت خارج بود، امریکا، انگلیس و بعضی کشورهای عربی دست به یکی کرده بودند برای توطئه در افغانستان. در دوره دوم خارجی‌ها در افغانستان حضور فیزیکی داشتند و در تصمیم‌گیری‌های داخلی مداخله می‌کردند و با توجه به وابستگی اقتصادی افغانستان به خارجی‌ها ناچار باید از آنها حرف شنوی می‌شد. خارجی‌ها از بیرون می‌خواستند اوضاع را به گونه‌ای رقم بزنند که مطابق میل آنها پیش برود. با تصویب شورای امنیت سازمان ملل متحد، ناتو به رهبری امریکا در افغانستان حضور پیدا کرد. تصورشان بر این بود که از حضور در افغانستان کشورهای اطراف افغانستان را تحت تأثیر قرار دهند. در اولین اعلامیه مشترکی که بین آقای کرزای و بوش امضا شد، آمده بود که افغانستان باید معبری برای دموکراسی باشد، طبعاً منظور آنها دموکراسی تحت مدیریت امریکا بود.

شما در بدنه دولتی موسوم به جمهوریت حضور داشتید و در آن اتفاقاتی رقم خورد که شاید در تاریخ افغانستان کم سابقه بود. چه چیزی باعث شد که شما با دولت اشرف غنی همکاری کنید؟

اگر آرشیو رسانه‌ها را ببینید مثلاً رادیو دری، من به صراحت گفته‌ام اینها (غربی‌ها) نباید بیایند، حضورشان در افغانستان اشغالگری است. من باورم این نبود که اینها ۲۰ سال بتوانند دوام داشته باشند. اما حضور ما در دولت به این دلیل بود که از نظر ما رویارویی و مواجهه با نیروهای ناتو برای مردم تشیع دشوار است یعنی اگر شیعیان سلاح دست می‌گرفتند، مشکلات بیشتری داشتند. بر همین اساس من بعد از سال ۲۰۰۱ به فعالیت‌های رسانه‌ای فرهنگی و مطبوعاتی پرداختم، به نام «راه نجات» هفته‌نامه و روزنامه داشتم. به عنوان مثال من در سال ۱۳۸۳ در روزنامه خودمان مقاله‌ای نوشتم. اگر آقای کرزای بخواهد در افغانستان ثبات و

او رئیس جمهور
است و صلاحیت
عزل و نصب من را
دارد اما صلاحیت
تحمیل اراده خود
بر اراده من را ندارد
و این مسندی که
من بر آن نشسته‌ام
به سرنوشت مردم
نمی‌ارزد